

LIBICE – PODĚBRADY – 10. března

DOPRAVA: vlakem z Masarykova nádraží do Libice

DĚLKA TRASY: cca 8 km

NÁROČNOST: nenáročná, rovinatá, svačinu pro jistotu s sebou

Na vycházku se nás sešlo dvacet šest. Zastávkovým vlakem jsme dojeli do [Libice](#). Prošli jsme obcí k **památníku Slavníkovců** (se sochami **sv. Vojtěcha** a **sv. Radima**), kde jsme se seznámili s historií místa a udělali „startovní fotografii“. Po pohodlné cestě, za libickými humny, jsme došli na pěšinu podél Cidliny a po ní na cyklostezku (červená TZ) až k soutoku **Cidliny** s **Labem**. (Tento úsek je součástí [NS Libice](#).) Nachází se tady restaurace příhodného názvu **Cidlina**. Zde jsme se na malou chvíli zastavili, odpočali a doplnili energii na další cestu do Poděbrad.

Zbývající úsek trasy vede po cyklostezce s asfaltovým povrchem s výhledem na tok Labe (vlevo) a lužním lesem (vpravo). V současné době se lesní podrost zelená velkým množstvím medvědího česneku. Většina účastníků si kytičku této jarní voňavé byliny natrhala. Okolo Cidliny i podél labské cyklostezky směrem do Poděbrad, se nachází mnoho krásných mohutných stromů – topolů, dubů a lip. Lužní lesy jsou v tomto období na květenu ještě chudé, ale i tak mají své nenapodobitelné, trochu zádušné, kouzlo, které citlivého turistu zaujme. Po několika kilometrech jsme spatřili poděbradský zámek, vypínající se nad hladinou Labe. Netrvalo dlouho a stáli jsme u jeho základů. Zde naše společná pouť končila.

Po závěrečné fotografii jsme se rozešli na procházku po centru [Poděbrad](#). Prošli jsme se lázeňskou promenádou, kde je, kromě pěkné sadové úpravy z roku 1936, k vidění řada uměleckých děl a kde jsou veřejné prameny minerální vody. Návrat do Prahy rychlíkem **Hradečan** proběhl v pohodě. (Lze také využít autobus). Mnohým, kromě medvědího česneku, nechyběly v baťůžku lázeňské oplatky.

Myslím, že se tato tradiční jarní výprava vydařila. Prošli jsme se na zdravém vzduchu, trochu se poučili, zopakovali si přemyslovské dějiny, přátelsky si popovídali. Počasí nám přálo – ani horko ani zima, pro pěší turistiku ideální.